

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXIV.

Jún

2021

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 6

Najsvätejšie Srdce Ježišovo

Ó, srdce lásky, v Tebe skladám všetku svoju dôveru. Pre svoju krehkosť sice obávam sa všetkého, ale od Tvojej dobrotivosti dúfam všetko.

Sv. Margita Alaoque

Keď som bola malá, moja mama často predriekavala krátku modlitbu: "Božské srdce Ježišovo, v Teba dúfam, Tebe verím, Tebe dôverujem." Bolo to skôr také povzdychnutie. Ako dieťa som to intenzívne vnímala, ale veľmi som význam nechápala. V kostole som si všimla sochu Ježiša so srdcom na dlani. "Prečo? Ved' to ho musí bolieť."

Nezodpovedaná otázka. Raz mi mama povedala, že tým nám preukazuje veľkú lásku a láska často bolí. No a to som bola už úplne zmätená. Ved' ja som tiež ľúbila rodičov, súrodencov, kamarátov a nič ma pri tom nebolelo, skôr tešilo. Až oveľa neskôr som pochopila, že láska sa snúbi s radosťou aj s bolesťou. Už viem, ako bolí srdce. Už chápem to srdce na dlani. Ježiš nám dal tak veľa, tak nás ľúbi, a to všetko potichu. V JKS je toľko krásnych piesní. Vnímame ich text? Skúsme sa do nich ponoriť, určite pocítíme a pochopíme mnohé...

Znej pieseň, srdcom lásky, jej zvuky nech plynú, sťa sladké víťať hlasy v nebeskú výšinu!

Kam blesky slnka zrána, jas, žiar roznášajú, zem, nebo Srdcu Pána, nech chválu vzdávajú!

Andrea I.

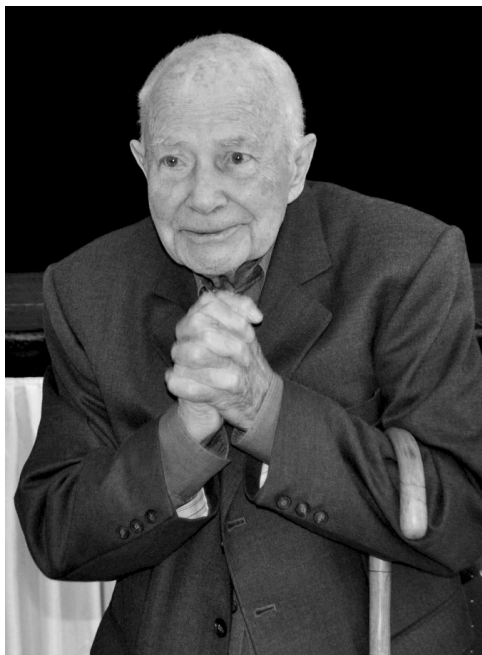
Rytier a pevec Viliam Turčány odpočívajú v rodnej Suchej

náš Vilko, ako sme ho mnohí volali, odišiel ticho, ako posledné roky ticho a skromne žil. Vieme však, že to bol veľkán svetového významu. Básnik, prekladateľ, jazykovedec, pedagóg, čo svoje Dary Ducha rozvinul do nádhernej kytice, z ktorej budú čerpať ešte mnohé pokolenia. Jeho púť začala v rodnej Suchej nad Parnou, ako jediné dieťa Agnesy a Štefana. Tu absolvoval aj ľudovú školu. Od roku 1939 študoval na Štátnom gymnáziu v Trnave a už vtedy prekladal nemecké, francúzske a ruské básnické diela a svoje básne uverejňoval v mnohých časopisoch. Od roku 1947 študoval na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave slovenský a francúzsky jazyk a prebásňoval poéziu veľkých svetových básnikov. Získal doktorát z filozofie. Pracoval v Ústave slovenskej literatúry Slovenskej akadémie vied. Už jeho prvú básnickú zbierku *Jarky* v kraji ocenil Literárny fond Cenou Ivana Kraska za najlepší debut. Postupne nasledovali ďalšie zbierky básní – *U kotvy*, *Aj most som ja*, *Srdce DrSc.*, *Oheň z neho*, *Rada a dar*, *Srdce zve a vyzváňa*, *V okraje jarkov*, *Obrazy, čiže Mária i rám*, *Výbery z jeho poézie* *Oliva*, *Piesne*, *Zrkadlová sieň*, *Až do najďalších končín*, *Učiteľia národov*, *Kráľovstvo ducha*, *Prsteň*. Ďalej sú to básne v knihe *Venuše slovenského praveku* či v knihe *Vincent Hložník Rozhovor*. V roku 1961 získal hodnosť kandidáta vied. Pôsobil v Siene, neskôr v Neapole ako lektor slovenskej a českej literatúry na Univerzite Instituto Orientale. Už v gymnaziálnych rokoch sa nadchol Hollého časomierou či antickou a trubadúrskou poéziou, ktorým venuje časť svojej tvorby a ktoré neskôr interpretuje

vo svojich literárnovedných prácach. Jeho preklad Danteho *Božskej komédie*, *Proglašu*, Michelangelových diel, výberu zo swahilskej ľudovej poézie, veršov Sullyho Prudhomme, Boccacciových básní, *Veľpiesne Šalamúnovej* a mnohých ďalších diel sú skvostom umeleckého prekladu. Dielo *Preklady* je výberom jeho prekladov poézie od antiky až po renesanciu (Publia Ovidia Nasa, Trubadúrov, Danteho, Petrarca, Michelangela, Pierra de Ronsarda a iných). Nezabúda ani na slovenské osobnosti od Konštantína a Metoda, cez Hollého, Hviezdoslava, Šafárika, Kollára, Vajanského, Kraska, Jesenského atď. Miloval Nezvalove básne a celú jeho generáciu. Vo svojich básňach sprítomňoval ľudský údel a zápas o krásu a dobro. Za svoju vedeckú, prekladateľskú a literárnu činnosť získal mnohé ocenenia za excelentné preklady, ktoré nesú atribúty kvalitnej pôvodnej tvorby. Za

svoju tvorbu získal nespočetne ocenení. V zahraničí získal prestížne ocenenie talianskych kultúrnych mesačníkov *Scena Illustrata* za preklady Danteho diela, Cenu I migliori dell'anno za najlepšiu knihu vo švajčiarskom Merligene, Ocenenie Medzinárodnej prekladateľskej organizácie FIT v anglickom Brightone za preklad latinských básnikov. Cenu prezidenta Talianskej republiky Grande Ufficiale za rozvíjanie slovensko-talianskych kultúrnych vzťahov. Akadémia umenia a kultúry v americkej Kalifornii mu udelila titul Doktor literatúry. Na domácej pôde získal cenu Rudolfa Jašíka, Cenu Jána Hollého, Národnú cenu SSR. Prezident Slovenskej republiky mu udelil vysoké štátne vyznamenanie – Pribinov kríž prínos v literárnej vede a prekladateľstve. Federácia prekladateľov ho poctila Cenou Karla Čapka. Dosiahol Cenu Fra Angelica. Trnavská univerzita mu udelila čestný doktorát. Za celoživotné dielo získal Cenu Zory Jesenskej, Cenu ministra kultúry SR, Cenu predsedu Národnej rady SR, Cenu Pavla Straussa, Cenu Slovenských pohľadov, Cenu SSS a ďalšie. V roku 2014 mu mesto Trnava udelilo vysoké ocenenie – čestné občianstvo mesta Trnavy. Neúnnavne spolupracoval aj s rozhlasom. Zvukový archív z tvorby Viliama Turčányho obsahuje 135 premiérových textových a 82 zvukových archívnych jednotiek. V rodnej obci má pamätnú izbu. Volali sme ho náš Vilko. Kto ho dobre poznal, vedel, že bol skromný, čestný, morálny a hlboko veriaci. Jeho hlboký a krásny prednes sa vryl do srdc všetkých, čo mali to šťastie počúvať ho. Rozdával sa celý. Svoju nenaplnenú lásku pretavil do trubadúrskeho spevu pevca a rytiera Panny Márie. Názvy jeho pôvodných zbierok o tom najlepšie svedčia. Žil v Bratislave, mnoho cestoval a písal básne

zo svojich ciest svojim priateľom. No vždy bol srdcom v rodnej Suchej. Pri suchovskom potoku a jeho prameňoch, lebo voda je život. K svojmu rodisku sa vracal v mnohých svojich básňach. Posledné roky strávil v Dome seniorov sv. Ján v Šelpiciach. Veľmi sa radoval z oslavy svojich 90. narodenín v rodnej obci. Mal tu svojich priateľov, ktorých mal rád. Keď sme ho navštívili na jeho narodeniny, v čase, keď to ešte epidémia dovolila, mal túžbu ešte aspoň raz navštíviť svoje rodisko a stretnúť sa s priateľmi. Tak veľmi nosil Suchú v srdci. No táto túžba sa mu splnila až 14. 5. 2021, keď sa s ním Suchá lúčila posledný raz. Pochovať ho prišiel pán biskup Mons. František Rábek, ktorý mu pred časom udelil cenu Fra Angelica. Spolu s ním sv. omšu slávil domáci pán farár Milan Cehlárik, pán farár Peter Škultéty, riaditeľ Dobrej knihy František Sočufka a ďalší kňazi. List smútočnému zhromaždeniu poslala aj

prezidentka Zuzana Čaputová, jej čestná stráž mu položila k nohám veniec v Kostole sv. Martina. Na cintoríne trvali príhovory viac než hodinu. Prihovoril sa trnavský župan Jozef Viskupič. Prítomný bol aj jeho predchodca Tibor Mikuš, predseda Trnavskej odbočky Spolku slovenských spisovateľov a riaditeľ Knížnici Juraja Fándlyho Pavol Tomašovič, šéfredaktor časopisu Literárny týždenník Štefan Cifra, Prof. Eva Fordinálková a mnohé ďalšie osobnosti. Prihovoril sa aj Vilkov priateľ a vysokoškolský pedagóg Peter Tollarovič, ktorý mnoho načerpal z múdrosti veľkého básnika v osobných rozhovoroch a stretnutiach. Na zádušnej svätej omši preňho hral na organe a organizačne viedol poslednú rozlúčku. Zazneli verše básnika Michala Chudu, profesor Ján Zambor predniesol prejav, kde vystihol obrovský záber Turčányho diela. Štefan Bučko recitoval z Danteho *Raja*, Jozef Šimonovič báseň *Zbohom*, Miroslava Vallová a Stanislav Vallo zastupovali Danteho spoločnosť, pani Rúfusová okruh starých priateľov. Turčányho dielo ocenili aj starosta obce Martin Glončák a bývalá starostka Daniela Balážová. Rozlúčiť sa prišla aj Turčányho literárna múza Doc. Gabriela Gotthardová. Básnikovi spieval suhovský spevácky zbor, ktorý mal tak rád a ktorý mal tak rád jeho, piesne, ktoré mu prirástli k srdcu. Nikomu nevadilo, že v ten deň husto pršalo. Počas rozlúčky na cintoríne sa vyčasilo. Nebo sa usmialo. Odišiel do neba veľikán slovenskej a svetovej poézie, prekladu a literárnej vedy, náš rytier a pevec Vilko Turčány. S láskou spomíname a odovzdáme váš odkaz lásky k múdrosti, vede, literatúre a odkaz vašej hlbokaj čistej viery aj budúcim generáciám.

Gabriela Sustová Izakovičová

V Duchovných ozvenách budeme postupne uverejňovať príhovory prednesené na poslednej rozlúčke s Viliamom Turčányom 14.5.2021.

Smútočný príhovor starostu obce Suchá nad Parnou

Vážené smútočné zhromaždenie. Rodnej zemi sa vracia náš rodák Viliam Turčány. Iste, radšej by sme ho v rodnej obci privítali pri inej príležitosti. A hlavne živého. Bol človekom, ktorý miloval rodnú obec a rodný kraj. Ale aj národ a vlasť. Vedeli sme, že je to veľikán uprostred prekladateľov, básnikov, literárnych vedcov. A napriek tomu jeho návraty do rodnej obce

boli viac ako skromné. Oči sa mu však rozjasnili a hlas zosilnel iskrou, keď mohol rozprávať. Rozprávať o slove – ktoré predkladal, ktorému dával ľubozvučnú podobu a ktorého hĺbku myšlienky chcel sprostredkovať iným. Keď mohol rozprávať o Slove a písme, ktoré dostali slovanské národy, aby sa začlenili medzi kultúrne národy niekdajšej doby. Pán Dr. Turčány svojim slovom spájal. Svojou vzdelanosťou a zanietením prepájal minulosť s prítomnosťou, našu kultúru s kultúrami iných národov. A svojou láskou k rodnej obci, vlasti a národu spájal ľudí, ktorí ho počúvali. To nie je málo, práve naopak. V našej obci bude mať svoj hrob a náhrobný kameň. Ale väčším pamätníkom budú jeho slová, ktoré zostávajú tak v knihách ako aj v srdciach ľudí, ktorí ho počúvali. Jeho práca a dielo, kus jeho osobnosti zostane na tomto svete v podobe slova pre nás aj ďalšie generácie. A my mu chceme vzdať úctu a povedať za nás: ďakujeme a sme hrdí. Ďakujeme pán Viliam Turčány, lebo Váš život nebol prázdny. Práve naopak.

Ing. Martin Glončák,
starosta obce Suchá nad Parnou

Vidieť aj neviditeľné

Keď stretne na ulici nejakého človeka často sa stáva, že si všimneme to, čo je na ňom výrazné, alebo to, čím sa líši od ostatných. Jeho postavu, jeho oči, tvár, obličenie, správanie... a tak si vytvoríme o ňom svoj vlastný dojem a názor. Máme pocit, že vieme aký ten človek je a čo robí. Takýmto spôsobom zhodnotíme nielen človeka, ktorého sme nikdy predtým nevideli, ale aj človeka ktorého poznáme, ktorý je možno náš priateľ. Toto všetko sú veci, ktoré dokážeme vidieť očami. Vnímame vonkajšie znaky, asi by som to nazvala mechanickým vyhodnotením vonkajších vnemov, alebo bezdrôtové spojenie. To znamená, že pri vytváraní vnútorných obrazov o ľuďoch využívame zrak a vnímané skutočnosti vyhodnocujeme akýmsi modelovým spôsobom. Fungujeme ako počítač, ktorý na základe určitých znakov vytvára jednotlivé skupiny a kategórie. Systematicky niečo analyzujeme, a to aj bez potreby využitia „káblových spojení“. Takýmto spôsobom vznikajú mechanické vzťahy a priateľstvá, teda jednoduchšie povedané vzťahy len „naoko“. Boh nás ale predsa nežiada, aby sme svojich bratov a sestry milovali len „akože“, alebo odsudzovali len na základe viditeľných znakov. Svojím príkladom nám naopak ukazuje, že je potrebné milovať všetkých ľudí bez rozdielu, nesúdiť ich a neodsudzovať, pretože aj my máme tiež svoje nedostatky. Ak by sme chceli všetkým vonkajším viditeľným vnemom dať akýsi vyšší zmysel mali by sme v modlitbách prosiť o to, aby naše srdcia naplnila čistá Božia láska, ktorá premení naše oči na srdce a naše srdce na oči. Budeme pozerat' na ľudí okolo seba iba cez lásku, ktorá je síce ne-

viditeľná, ale naše srdce bude ako radar nastavený na prijímanie jej signálov. V každom človeku potom budeme vidieť jeho vnútro, jeho pocity, samotného Pána Ježiša. Budeme poznávať ľudí úplne iným spôsobom, dokážeme v nich vidieť to, čo bolo pre nás doteraz skryté a neviditeľné. Už nebudeme mať oči zahalené tmou, nebudeme vnímať ľudí povrchným spôsobom, ale všetko budeme posudzovať cez naše srdce. To ako človek navonok pôsobí a vyzerá sa zrazu rozplynie a prestane to byť pre nás podstatné. Keď nepozerať na človeka cez srdce nedokážeme si napríklad všimnúť, že je smutný, a že možno potrebuje naše povzbudzujúce slovo. Nedokážeme vidieť, že potrebuje našu podporu a prítomnosť. Nie vždy sa nám darí pri vzájomných stretnutiach s inými ľuďmi zachovávať pohľad cez srdce a občas možno aj nahlas vyslovíme hanlivé a zraňujúce slová. Podstatné však je ak dokážeme úprimne svoje chyby oľutovať a znovu s láskavým pohľadom srdca objaviť v ľuďoch veci navonok neviditeľné. Dokážeme tak navzájom jeden pre druhého byť zdrojom lásky, pokoja a pokory. Od Boha vyprosujem pre nás všetkých dar vidieť veci pre oko neviditeľné a s láskou tak spoznávať ľudí okolo seba.

*Každé ráno keď sa budím vidím z okna
rozmanitý svet,
nežnosť prírody vždy očarí ma svojou
krásou,
ale podstatou je aj to skryté uvidieť.*

*Keď jasné slnko svojimi lúčmi vyčarí mi
úsmev na tvári,
hneď akoby nádej naplnila celé moje srdce
a ono sa od radosti rozžiarí.*

*Koľko skvelých duší za deň stretnem,
ktoré mi priateľským gestom lásku odovzdajú,
no v hĺbke seba pýtam sa: „kto im odovzdá ju?“*

*Poslaním ľudí na tomto svete je lásku
prijívať a odovzdať,
bez nároku na odplatu so srdcom, ktoré
patrí Bohu
nič za to nežiadať.*

*Ak do nežných rúk stvoriteľa vložíme celý
príbeh nášho života,
len tak roztrhne sa nad nami zachmúrená
obloha,
a to čo nás zväzuje sa náhle rozmotá.*

*Preto odkaz Boží pre nás znie:
Milujte sa navzájom, ako ja milujem Vás,
Ježiš sám nám vraví, nech počúvame jeho
Otca hlas.*

*Jediná cesta, ktorá otvorí nám obzory
a privedie nás do vysnívaného cieľa je
keď dovolíme otcovi,
všetky chvíle s nami zdieľať.*

*A milujeme ľudí tak ako on,
a to všetkých bez rozdielu,
lebo nie vzhľad viditeľný okom
ale pohľad cez srdce robí lásku a vieru.*

L+L

Príbeh kočíka

Je tomu viac ako 50 rokov... Bolo raz jedno malé dievčatko, najstaršie zo 4 súrodencov. Ako to už v tej dobe bývalo, peňazí v rodine nebolo nazvyš a tak namiesto hrania sa s bábikami sa dievčatko staralo o svojich mladších súrodencov. Okrem starostlivosti dávalo im tiež veľa záujmu a lásky, ktorú iné dievčatká dáva-

jú svojim bábikám. Oproti v dome však bývalo staršie dievča, ktoré malo bábiku v krásnom kočiку. Dievčatko sa sem tam u nich pohralo a túžobne hladilo rúčkami kočiку. Ujo sused jej občas s úsmevom hovorieval: „Raz bude ten kočiк tvoj.“ Ale... rodiny sa časom odcudzili a tak dievčatko už nemalo príležitosť potešiť sa s kočiком a pohladkať bábiku. Po nejakej dobe však prišiel šok - kočiк sa ocitol na vedľajšom dvore, kde tiež mali malú dcérku. Naše dievčatko zosmutnelo, už sa viac s bábikou nepohralo. V tom dome oproti však mali aj chlapčeka, s ktorým sa dievčatko za dobrých čias sem tam hrávalo. A ujo sused jej v dobrej nálade nesľuoval len ten kočiк, ale aj svojho syna so slovami: „Ty budeš raz naša nevesta.“ Ubehol nejaký ten čas, dievčatko aj chlapec vyrástli. A čo sa nestalo, proroctvo s kočiком sa síce nenaplnilo, ale to s nevestou áno. Počas spoločného života teraz už manželka so smiechom občas pripomínala manželovi, že aj keď nedostala vtedy ten kočiк, dostalo sa jej toho lepšieho... Prešli roky..., takmer 40 rokov nášho spoločného života. Teraz sme mali dvadsať a zrazu mám 60-tku. Okrem iných darčiekov som dostala jeden dar pre mňa najvzácnejší. Krásny, takmer 60 ročný kočiк... Čo na tom, že to nie je ten istý? Pohľad na moju malú vnučku, ako sa s ním špaciruje po dome ma hreje pri srdci a pripomína mi, aby som nezabudla na dieťa v sebe. Ďakujem Ti, Bože...

D.H.

Medzinárodný deň detí

Medzinárodný deň detí je sviatok detí, ktorý sa oslavuje v mnohých krajinách sveta. Medzinárodný deň detí sa zvyčajne oslavuje každoročne 1. júna. Na Slovensku sa oslavuje od roku 1952. Myšlienka

Medzinárodného dňa detí vznikla na Svetovej konferencii pre blaho detí (World Conference for the Wellbeing of Children) v Ženeve, vo Švajčiarsku v roku 1925. Na tejto konferencii zástupcovia 54 krajín schválili deklaráciu, ktorá sa zaoberala chudobou, detskou prácou, vzdelaním a inými otázkami týkajúcimi sa detí na celom svete. Po konferencii viacero vlád zaviedlo vo svojich krajinách takýto deň, s cieľom urobiť deťom radosť a zároveň poukázať na problémy týkajúce sa detí vo svete. Nie je úplne jasné, prečo práve 1. jún bol vybraný ako MDD. Avšak tento dátum je na svete najobľúbenejší, oslavuje sa vo viac ako v 21 krajinách. Aj keď prvotná myšlienka bola zamerať viac pozornosť na problémy týkajúce sa detstva (detská práca, zneužívanie, chudoba, emocionálna deprivácia, negramotnosť a pod.), dnes už tento zámer vo veľkej miere vyprchal, ale túžba urobiť deťom radosť ostala. A tu pre mnohých z nás nastáva otázka AKO? Keď sa opýtate detí, čo by chceli na MDD, väčšinou to vždy skončí pri naku-povaní nejakých darčiekov. Príležitostí pre hmotný darček je po celý rok viac než dost. Stále však platí, že pre deti je meradlom našej lásky náš čas či naša po-

zornosť a nie nakupovanie darčiekov. Kontrolná otázka pre nás samých môže byť, čo si my z našich vlastných osláv pamätáme viac. Konkrétny dar alebo atmosféru, zábavu, ľudí? U väčšiny by pravdepodobne vyhrala atmosféra a vzťahy. Tie si v srdci dokážeme uchovať oveľa dlhšie. Deti sú často obrazom nás dospelých. V ich dušiach ako v malých zrkadlách sa odrážajú naše hodnoty, postoje, radosti či smútky. Sú to tvárne bytosti, ktoré s obdivom hľadajú na náš každý krok a veria, že to, čo urobíme, je len správne. Doba aj vo výchove diktuje svoje neúprosne pravidlá, no a my dospelí, snažiac sa o maximálne šťastie našich detí, často sa ocitáme v takých situáciách, ktoré by sme za normálnych okolností, napríklad bez agresívneho vplyvu reklamy, ignorovali. V snahe zabezpečiť deťom čo najšťastnejšie detstvo, veľa času a energie venujeme zaobstarávaniu značkových vecí, hračiek, atrakcií, relaxačných pobytov. V domnienke, že je to tá najsprávnejšia cesta na to, aby bolo naše dieťa šťastné. Ale naozaj práve tieto aktivity robia život našich detí šťastnejším? Dlhoročným pozorovaním detí odborníci prišli na to, že nie super veci, ale spoločné chvíle s rodičmi, odovzdávanie skutočných hodnôt, zmysluplná komunikácia či spoločné čítanie pomáhajú deťom prežívať nefalšované pocity šťastia, radosť a naplnenie. Maličkému dieťaťu je naozaj jedno, v akých šatách a s akou hračkou sa hrá. Preňho je oveľa dôležitejšie to, že je s rodičmi, ktorí sú fyzicky a psychicky pri ňom, ktorí sa s ním rozprávajú, šantia, športujú, spoločne varia nedeľný obed alebo pečú koláče. Práve tieto spoločné zážitky si deti navyď zapamätávajú a spomienky na ne aj v dospelom veku budú robiť ich svet krajší.

(prebraté z eduworld.sk)

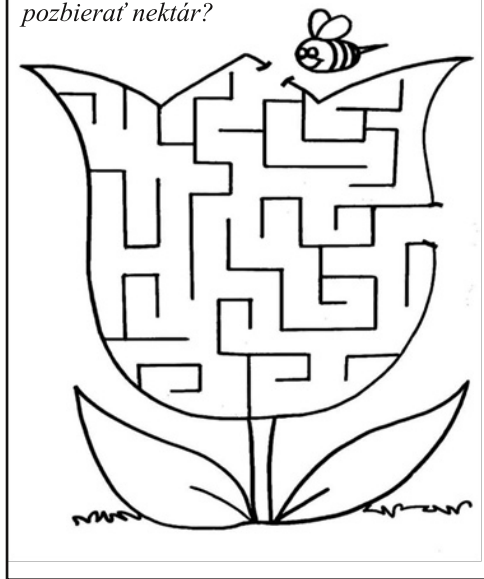
Tri stoly

Kdesi ďaleko v neznámej krajine bol starý hrad. Vôkol hradu sa rozprestieral hustý les, kde žilo veľa lesnej zveriny. Raz v tomto hustom lese zablúdil mladý kráľ, ktorý si vyšiel na lov. Po horách blúdil tri dni a tri noci. Bol veľmi unavený a tak si ľahol, že si trochu odpočinie. Kým spal, prišli k nemu víly, ktoré ho preniesli na krásnu zelenú lúku pred starý spustený hrad. O deň neskôr sa mladý kráľ prebudil a s úžasom pozerá kde to je. Vstal, podišiel pred bránu hradu, kde sedel šedivý starček s dlhou bradou až po pás. Mladý kráľ vstal a podišiel k bráne a vraví: „Dobrý deň prajem starček, ako som sa sem dostal? Aký je to hrad?“ „Vitaj mládenec!“ vraví starček, „si v mojom svete, kde nikdy nepočuť ľudského hlasu.“ „Ako je to možné?“ spýtal sa udivene mladý kráľ. „Len pod ďalej, uhostím ťa mojimi najvyberanejšími jedlami.“ Keď starček voviedol mladého kráľa na nádvorie, brána sa razom s veľkým buchotom zatvorila. Vošli do veľkej izby, kde boli tri stoly. Jeden bol zlatý, druhý strieborný a tretí železný. Pomedzi stoly chodila víla s veľkou knihou v ruke a pri

Milé deti, vedeli by ste pomôcť včielke pozbierať nektár?

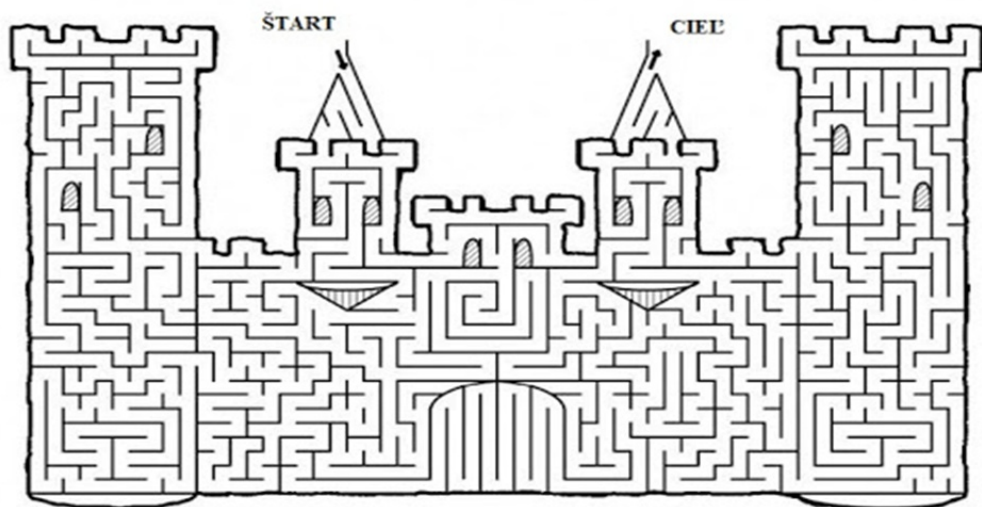

každom stole sa zastavila. Položila knihu, otvorila ju, potom z nej pričítala niekoľko mien a tak to robila stále dokola. Mladý kráľ od úžasu len stál a divil sa všetkému čo videl. „Čo to robí? Prečo číta tie mená?“ pýta sa mladý kráľ starčeka. „V tej veľkej knihe sú napísané všetky mená detí, ktoré sa majú práve narodiť. Keď víla vyriekne meno pri zlatom stole, dieťa sa bude mať dobre, bude žiť v bohatej rodine a bude šťastné. Meno vypovedané pri striebornom stole,“ pokračoval starček, „bude mať radosť i starosť. Bude kráčať v živote správnou a dobrou cestou. No meno dieťaťa vypovedané pri železnom stole bude mať nešťastie, hoc by čo robilo, vždy bude nešťastné. Ale po nejakom čase sa môže všetko na dobré obrátiť.“ „Ej starček!“ riekol mladý kráľ, „chcel by som ťa o niečo poprosiť.“ „Hádam nie si zvedavý, kde sa tvoje meno čítalo?“ „Uhádol si starček.“ „Nuž, tvoje meno bolo čítané pri železnom stole.“ „Ako to, veď som sa narodil v kráľov-

stve.“ „To máš pravdu, ale odteraz...“ „Nie, nepokračuj, chcem ťa len poprosiť o pomoc, ak sa dá,“ hovorí mladý kráľ. „Hm, hm...“ vravel starček, „pomôcť ti pomôžem, len pod istou podmienkou.“ „Všetko splním, vrav!“ vykrikol nadšene mladý kráľ. „Keď prídeš domov,“ povedal starček, „vezmi si za ženu dcéru vášho pecivála.“ Mladý kráľ pokrútil hlavou, „dobre, urobím čo povieš.“ „Tu máš jedno zlaté kľbko, pusť ho pred seba a kadiaľ sa bude gúľať, tadiaľ chod'. Vyvedie ťa z hustého lesa. Iba tak sa dostaneš domov.“ „Ďakujem ti dobrý starček,“ vraví mladý kráľ. „No už len chod', aby si do večera bol doma.“ A skutočne, dostal sa šťastne domov, ale len čo prišiel pred bránu svojho zámku, hneď počul zlé chýry. „Otec vám zomrel!“ oznamovala mu hradná stráž. Kým on blúdil lešom, otec si myslel, že sa viac nevráti a preto ho vynechal z dedičstva. Jeho dvaja starší bratia sa medzi tým oženili s dcérami mocných kráľov. „Chod' preč, ty tu nemáš čo hľadať!“ riekol mu najstarší brat. Čo mal robiť, mladý kráľ odišiel, oženil sa. Vzal si peciválovu dcéru za ženu a nastáhoval sa do chalúčky v horách, kde jeho otec kráľ často býval. Bola opustená, ako on sám. Raz sedela jeho žena na priedomí a fúkal silný vietor. „Pozri muž môj ako silno fúka vietor, tie stromy sa hrozne ohýbajú. Poďme dnu.“ Ale v tom sa kus stromu odlomil a spadol na jednu stranu domu. A hľa, v stene domu bol zamurovaný kotlík plný zlata a drahých kameňov. „Júj“, zvolala žena „akí sme bohatí!“ A veru boli, pomocou pokadu si vydobillii dedičstvo. Bratia od závidosti odišli do sveta. Ľud si namiesto najstaršieho brata vyvolil za svojho vládaru madého kráľa. Všetko sa na dobré obrátilo. A vôbec sa nehneval na svoj osud zo železného stola.

Navštívte starý hrad mladého kráľa.

VÝLET NA HRAD

Vystrihnite a vyfarbite si zámok a postavičky. Zo zadnej strany postavičiek si nalepte špajdl'u a môžete si zahrať divadielko.

Farské oznamy

Bohoslužby na jún

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Od pondelka 31. mája sa náš okres nachádza v „oranžovej zóne“ covid-automatu. Kostoly môžu byť naplnené na 25% svojej kapacity. V praxi to znamená – šachovnicové sedenie v každej druhej lavici. Prosím rešpektujte tieto nariadenia. Ďakujem!

Nad'alej ostáva v platnosti dišpenz od účasti na nedeľnej sv. omši.

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

6. jún – 10. nedeľa v Cezročnom období

18:00 – Zvončín (v pondelok večer s platnosťou na nedeľu)

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

13. jún – 11. nedeľa v Cezročnom období

18.00 – Košolná (sobota večer s platnosťou na nedeľu)

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

20. jún – 12. nedeľa v Cezročnom období

18.00 – Zvončín, (sobota večer s platnosťou na nedeľu)

7.30 a 10.30 – Suchá, 9.00 – Košolná

27. jún – 13. nedeľa v Cezročnom období

18.00 – Košolná (sobota večer s platnosťou na nedeľu)

7.30 a 10.30 – Suchá, 9.00 – Zvončín

3. jún – Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

11. jún – Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

24. jún – Narodenie Jána Krstiteľ'a

29. jún – Sv. Petra a Pavla, apoštolov

litánie

V Suchej v nedeľu po farskej sv. omši.

A.M.

Jún 2021
cezročné obdobie

Ut 1	Sv. Justín, mučeník
St 2	Sv. Marcelín a Peter, mučeníci
Št 3	Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi
Pi 4	Sv. Kvirín (Quirinius), biskup a mučeník
So 5	Sv. Bonifác, biskup a mučeník
Ne 6	10. nedeľa v cezročnom období
Po 7	Sv. Róbert, opát
Ut 8	Sv. Medard, biskup
St 9	Sv. Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi
Št 10	Bl. Bohumil, biskup
Pi 11	Najsvätejšieho Srdca Ježišovho
So 12	Nepoškvrneného Srdca Preblahoslavenej Panny Márie
Ne 13	11. nedeľa v cezročnom období
Po 14	Sv. Elizej, prorok
Ut 15	Sv. Vít, mučeník
St 16	Sv. Neit, mučeník
Št 17	Sv. Alena, mučenica
Pi 18	Sv. Benon, biskup
So 19	Sv. Romuald, rehoľník
Ne 20	12. nedeľa v cezročnom období
Po 21	Sv. Alojz, rehoľník
Ut 22	Sv. Pavlín z Noly, biskup
St 23	Sv. Ján Fišer, biskup, sv. Tomáš Mórus, mučeníci
Št 24	Narodenie sv. Jána Krstiteľa
Pi 25	Sv. Olívia, panna a mučenica
So 26	Sv. Ján a Pavol, mučeníci
Ne 27	13. nedeľa v cezročnom období
Po 28	Sv. Irenej, biskup a mučeník
Ut 29	Sv. Peter a Pavol, apoštolí
St 30	Prvých mučeníkov Cirkvi v Ríme

„Daj mi tisíc srdc, aby som ťa mohla milovať. Ale aj to je málo, Ježšu! Daj mi svoje vlastné Božské Srdce, aby som ťa milovala.“

Sv. Terézia z Lisieux

Výročia, pripravované akcie

- 24.06.**– Narodenie sv. Jána Krstiteľa, slávnosť hlavného patróna našej arcidiecézy a katedrály
- 27.06.**– zbiierka na dobročinné diela Svätého Otca
- 04.07.**– hody v Doline, Návšteva Panny Márie

Máj v našej farnosti

krsty:

Emília Molnárová, Suchá nad Parnou
Sofia Gažovičová, Suchá nad Parnou
Alex Kasar, Suchá nad Parnou

pohreby:

+ 10. 05. Viliam Turčány, Suchá, 93 r.
+ 12. 05. Anna Kosnáčová, Zvočnín, 93 r.
+ 14. 05. Augustín Martinkovič, Košolná, 85 r.

Úmysly Apoštolátu modlitby na jún 2021

- **Evanjelizačný:** Za mladých ľudí, ktorí sa s podporou kresťanského spoločenstva pripravujú na manželstvo: nech veľkodušne, vo vernosti a s trpezlivosťou vzrastajú v láske.
- **Úmysel KBS:** Aby Pán štedro požehnal Slovensko mnohými kňazskými a rehoľnými povolaniami.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok